

מהם מואשמים בקשירת קשר לביצוע פשע, בהחזקת נשק שלא כחוק ובפגיעה בודון ברכוש צבאי. האישום השני מופנה נגד 15 איש שתיכננו את הפיגוע בראשייהערים. הם מואשמים בניסיון לרצח, בהחזקת נשק שלא כחוק. האישום השלישי מתייחס לרצח שלושת התלמידים במיכללה האסי-לאמית בחברון. הוא מופנה נגד שישה נאשמים. הם נאשמים ברצח ובניסיון לרצח.

האישום הרביעי מופנה נגד 12 איש והוא מתייחס להנחת מיטעני החבלה באוטובוסים הערביים בירושלים המזרחית. הם נאשמים בניסיון לרצח ובהחזקת נשק שלא כחוק.

האישום החמישי מופנה נגד שלושה נאשמים והוא מתייחס להנחת רימונים בשני מיסגרים בחברון ב-29 בדצמבר 1983. שני שומרים, בשני מיסגרים שונים, הפעילו את המיטענים ושניהם נפצעו. האישום, שוב — ניסיון לרצח והחזקת נשק שלא כחוק. האישום השישי מתייחס לנאשם אחד בלבד שהניח, לפי הנאמר, ב-29 באוקטובר 1982 שני רימונייד ממולכדים ביצוע של מיגרשיכדורגל בבית-ספר בחברון. אחד הרימונים התפוצץ ושני נערים שצפו במישחק נפצעו.

הנאשמים, כאמור, מובאים לבית-המשפט באוטובוס מיטעני גדול, שיכול להכיל את כמות הנאשמים הגדולה. לעיתים, כשהאוטובוס אינו מצליח לתמרן ולהיכנס לתוך הצד

כמו בטיול שנותי, כשהם שופעים חיוכים ונהנים מהערצת אוהדיהם יוצאים 24 מחברי אירגון הטרור מבית המישפט, ללא אזיקים ולמעשה בלי שמירה

האיומים

בניין בית-המשפט, מורידים השוטרים את הנאשמים ברוכב והם צועדים ברגל אל הבניין. הם נראים כחבורת צעירים כטיול שנותי. בחורים חובשי כיפות סרוגות, רובם עטורי זקנים, לבושים בחולצות קיץ משובצות קלות ונועלים סדלים תנ"כיים חומים. הם צועדים בשקט, בקבוצות קטנות, משוחחים ביניהם. נראה עליהם שאינם מתרגשים מכיתובי-האישום החמורים שהוגשו נגדם. הם גם אינם סובלים מתנאי מעצר מחפירים החלים על כל העצי-ירים הפליליים האחרים. פתח מיגרשיהרוסים בירושלים הומה אדם ככל שעות היום. מיטענות ישראל מתירה ביקורי מישפחות בתדירות גבוהה מאוד. הם מתירים (המשך בעמוד 68)

הריון בעניינם של חברי אירגון הטרור נמשך כבר זמן רב בבית-המשפט המחוזי בירושלים, כאשר השופט לא הגיע עדיין להחלטה אם יש להאריך את מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים הפליליים נגדם. בינתיים גם לא ביטל השופט את הצו האוסר לפרסם את שמותיהם של הנאשמים או כל פרט מזה אחר עליהם.

כתב האישום, המונה שישה סעיפי אישום שונים, מתייחס לשישה מיקרים שונים. הראשון הוא התארגנות ב-אירגון טרור וקשירת קשר לפוצץ את כיפת הסלע שעל הר-הבית. 11 נאשמים באישום זה נאשמים בפעילות באירגון טרור, 13 אחרים נאשמים בחברות באירגון טרור, 19

כיפה לכיפה ישראל הראל, יו"ר מועצת יהודה ושומרון (משמאל עם הכיפה הסרוגה). מחליף דברים עם חבריו העצורים. חובשי כיפות סרוגות גם הם, המובלים באוטובוס.

האוטובוס האפור עמד בצד החצר, צמוד לחומת האבן. שער הברזל היה סגור וברחוב התאסף קהל סקרנים. רובם היו ערבים. היו שם גם ילדים קטנים שסיימו זה עתה את לימודיהם. היתה שעת צהריים. נהג האוטובוס יצא מן הבניין וניגש אל כלי הרכב הגדול. הוא הסתובב סביבו כשהוא מתכונן בו בעיון ואז ניגש לקדימת האוטובוס, נשכך על הריצפה ובחן היטב אם אינו ממולכד מלמטה. רק כשהיה בטוח שאין פצצות באוטובוס, נתן את האות והשוטרים

יכלו להוציא את ה"חכרה" מן הבניין. זה לא היה אוטובוס ערבי, שהנהג ברק בתשומת-לב גדולה כל-כך. זה היה האוטובוס האפור של מישטרת ישראל, האוטובוס המוביל בדרך-כלל את עצורי אירגון הטרור היהודי הלוח ושוב ממיגרשיהרוסים בירושלים, מקום שבו הם עצורים, אל בית-המשפט המחוזי הנמצא בעיר המזרחית. מדובר ב-24 עצורים, הנאשמים בין השאר בהטמנת הפצצות בשישה אוטובוסים ערביים בירושלים המזרחית.

בו מיטעני חבלה. לחלק מן הנאשמים המובלים ב-אוטובוס, מייחס כתב-האישום את הטמנת מיטעני החבלה באוטובוסים הערביים בירושלים המזרחית.

בדיחת השנה נהג האוטובוס המישפטי בודק את האוטר-בוס שבו מובלים נאשמי אירגון הטרור. אם לא הונחו